

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniæ Agrippinæ, 1602**

Sicilia Societatem complectitur. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

SICILIA SOCIETATEM COM-
plectitur.

CAPVT XIX.

Eodem etiam tempore Sicilia in-
sula Societatem nostram ample-
xa est, in quam Iacobus Lhostius
Flander, vir singularis modestiæ, ac do-
ctrinæ, nostrum nomen primus inue-
xit. Hic Agrigentum vt mitteretur, Ro-
dolphus Pius Carpensis S. R. E. Cardi-
nalis, nostræque Societatis Protector,
atque Agrigētinus Episcopus ab Igna-
tio impetrauit. Subsecutus illum est
Hieronymus Domenecus, quem An-
no 1547. Ioannes Vega Sicilien-
sis Regni Prorex, ex vrbe ab eodem
Ignatio secum adduxit, vt eius opera,
& consilio in piarum rerum admini-
stratione vteretur: quod quidem lar-
gè, prolixèque admodum fecit. Nā pa-
rum fore arbitratus, oppida mœnibus
ac præsidio cingere, itinera sublatis la-
trocinijs aperire, securitatem in illo re-
gno, ac fidem constituere: quos guber-
nabat, eorum animos virtute, ac pieta-
te impleri voluit, & à diuini nominis
propagatione auspiciari: vt superiora in
la hoc

In hoc stabili fundamento constituta,
 splendidiora multo essent, atque fir-
 miora. Et quoniam Romæ magnam
 habuerat cum Ignatio cōsuetudinem,
 & nostrorum mores perspexerat, at-
 que institutum, eam ad rem illos
 delegit, quos suo proposito congruen-
 tes, sibiq; vsui fore arbitrabatur. Atq;
 ut fructus esset diuturnior, Messanen-
 sem Magistratum sua autoritate per-
 mouit, nostros ut ex peteret, atque ac-
 cereret, & fundato Collegio in do-
 micilio certo apud se collocaret. Illa
 vero ciuitas, & nobilis, & opulenta, &
 sacrarum religionū in primis cultus,
 grauissimi, atque sapientissimi Princi-
 pis iudiciū secuta, diligere eos cœpit,
 quos nondum viderat, cupere quos il-
 lus testimonio vtilis sibi futuros spe-
 rabat. Itaque anno 1548. Sūmi Pontificis
 imperio, & Ignatij voluntate, ad quos
 & Prorex Vega, de hac ipsa re, & Messa-
 nensis ciuitas scripserat, profecti sunt
 Messanam Magister Hieronymus Na-
 ralis Hispanus, Andreas Frusius Gal-
 lus, Petrus Canisius Germanus, Bene-
 dictus Palmius Italus, alijque nonnul-
 li ex varijs item nationib⁹ mixti, ut no-
 uum Collegium constituerēt, & opti-
 marum artium ludum aperirēt. Quod

in oportuno ciuitatis loco, æde D. Nicolai, domo, Magistratus benignitate commodè instructa, feliciter sanè profecerunt. Auctus postea nostrorum numerus est, primaque in Societate probatiouis domus Messanæ instituta.

Sed & Panormitana ciuitas, eiusdem Vegæ consilio, atque autoritate, & Messanensis Collegij fructu incitata, cum sua amplitudine, soli fertilitate, hominum splendore, ac frequentia, reliquas Siciliae Vibes vincat, passa non est se in pietatis studio ab vlla superari. Quamobrem à Paulo III. Pōt. Max. & ab Ignatio per literas petit ut ad suam iuuentutem literis ac moribus instituendam, & ciuium animos pietate imbuendos, ex nostris aliquos eò mittant. Ignatius ergo anno 1549. duodecim Panormum misit, è quibus erant. Nicolas Lanoius Flander, Paulus Achilles Italus, & alij lecti viri, itidem diuersarum nationum. Eis mandat, ut cum Iacobo Lainæ (qui in ea Prouincia ipsius Ignatii gerebat vices, & Alexandri Farnesij Cardinalis & Archiepiscopi Mōtis Regalis rogatu, in eius diocesi, ad cōponēdas inueteratas quorūdā Ecclesiasticorum

eorum discordias, visitatoris munere
fungebatur.) & cum Hieronymo Do-
meneco sese coniungant, & Panormi-
tani Collegij fundamenta ponant:
quod & factum est magno hominum
concurſu, magna ciuium beneuolen-
tia. Porro hæc duo Collegia, Mamerti-
num, ac Panormitanum, annuis, cer-
tisque fructibus Caroli Quinti Impe-
ratoris benignitate, & ipſarum ciuita-
tū liberalitate ſūdata ſunt. Reliqua præ-
terea quæ in Sicilia habemus collegia,
ab his duobus exordium ac progres-
ſum acceperunt. Sed ille maximus,
atque vberimus fructus eſt, qui ex ijs
duobus Collegijs in vniuerſum Sici-
liæ Regnum peruenit, quod Ioannes
Vega multa eorum Patrum, qui in hi-
ſce Collegijs verſabātur, vel conſilio,
vel miniſterio inſtituit, multa perfe-
cit, quæ ad veræ pietatis cultum au-
gendum, ac hominum ſalutem perti-
nebant. Eodem anno 1549. Vene-
tias noſtri aſciti, & ab Andrea Lippo-
mano, qui Patauinum Collegium
fundauerat, in certis ſedibus collocati
ſunt.

Tyburtinum etiam Collegium ortū
hoc tēpore habuit à noſtris eò profe-
ctis, vt ipſam ciuitatem pacarent, &

eam alia vicina ciuitate grauer diffi-
dentem reconciliarent.

In Germania præterea cœperunt no-
stri maiori cū utilitate versari. Nā Gu-
lielmus Bavarizæ Dux clarissimus, aui-
tæque, & Catholicæ religionis in Ger-
mania præsidium, & ornamentum, no-
stros accersit, ut Ingolstadt i sacras li-
teras profiterentur. Missique ad Ducem
sunt ab Ignatio Alfonso Salmeron,
Petrus Canisius, Claudius Iaius, qui
in illa Academia aliquot annis antea
docuerat, & magna fuerat cum laude
versatus. Hos Patres Gulielmus Dux
peramanter complexus est, ac supre-
mo suo Cancellario Leonardo Ekio
viro nostri cupidissimo studio è com-
mendauit. Itaque Alfonso Diu Pau-
li Epistolas, Claudius Psalmos Davi-
dis explicare aggressus est, Canisius
Magistrum Sententiarum, vnusquis-
que eruditè, & grauer, magnaue
hominum admiratione, suo funge-
batur munere. Quo ex tempore A-
cademia illa reuiuere ac celebrior
esse cœpit, & Theologiæ studia, quæ
hæreticorum impetu conuulsa atque
prostrata iacebant, excitata sunt. Vi-
cini Episcopi spe erecti, Catholici
animati, furor hæreticorum com-
pres-

pressus, multa passim in Dei laudem
 effecta. Quibus Gulielmus commotus,
 Collegium Societati ædificare con-
 stituit, sed morte interceptus, quod præ-
 clarè cogitauerat, non perfecit. Et Al-
 berto filio pietate, prudentia, animi
 magnitudine sui quam simillimo, rem
 integram reliquit, Qui optimi patris
 vestigijs insistens, Catholicæ religioni
 accerrimum sese in Germania propu-
 gnatorem semper præbuit. Et quam-
 uis sui principatus initio, grauissimis
 districtus negotijs, in longum Colle-
 gij fundationem distulit (ex quo Alfō-
 sus Salmeron in Italiam redijt, Clau-
 dius Viennam profectus est, Canisius
 cum Nicolao Gaudano Ingolstadij
 ad tempus remansit) postea tamen,
 ita hanc moram diligentia, & præcla-
 ra beneficentia compensauit, vt non
 solum Ingolstadij nostros, sed eti-
 am Monachij apud se habere
 voluerit, & in domicilio
 certo collocaue-
 rit.

○ ○ NOSTRÆ